Súd:	Okresný súd Svidník
Spisová značka:	4Csp/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8619201631
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michal Calko
ECLI:	ECLI:SK:OSSK:2019:8619201631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko, v právnej veci žalobkyne O. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom G. U. XXX, XXX XX M., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.488,63 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1.488,63 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobkyne o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 89,00 eur na účet súdu vedený v Štátnej pokladníci do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.488,63 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 7C/416/2013 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa úspešná v celom rozsahu. V predmetnom konaní si voči nej terajší žalovaný uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 488,63 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 7C/416/2013, z 25.9.2017 žalobu zamietol v celom rozsahu. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/163/2017, z 12.9.2018. Oba uvedené rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 31.10.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „37. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaní zatvorili dňa 6.2.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620674962, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Z výzvy zo dňa

15.6.2010 (č.l. 66 spisu)/ súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, ako veriteľ pohľadávky vzniknutej z vyššie uvedenej zmluvy, oznámil dlžníkom, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.5.2010 vo výške 1 024,34 eura s príslušenstvom. Vyzval ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. 38. Citované ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách však umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto 2 peňažnému záväzku. V

zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná / postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané/, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovaným v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu na to, či sa jedná o splatné alebo nesplatné pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal, predložil síce výzvu adresovanú žalovaným, avšak nepredložil hodnoverný dôkaz o tom, že takáto výzva bola žalovaným doručená, ba ani to, že bola odoslaná. Žalobca nepreukázal, že sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala, preto súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať. Je teda zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Ani po vrátení veci žalobca v konaní nepreukázal podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle § 98 ods. 2 zákona o bankách, preto súd v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.“ Ďalej žalobný návrh odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“ a ustanovením § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1.488,63 eura, čo zodpovedá sume o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť a ktorej zaplatenia sa voči nej žalovaný domáhal žalobou v základnom konaní. Žalobnému návrhu navrhla vyhovieť, uplatnila trovy konania.

2) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, ktoré v konaní boli zastúpené advokátmi.

3) Žalovaná strana k žalobnému návrhu podala písomné vyjadrenie z ktorého vyplýva, že žalobkyňa v podanej žalobe o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zo dňa 19.06.2019 domáha sa zaplatenia finančného zadosťučinenia vo výške 1.488,63 eura, z dôvodu,že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/416/2013 o zaplatenie sumy vo výške 1.488,63 eura bola úspešná (t. j. žaloba bola voči žalobcovi, v tomto konaní žalovanému zamietnutá) a podľa názoru žalobkyne jej vznikol nárok uplatňovaný žalobou, a to za porušenie spotrebiteľských práv. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/163/2017 z 12.9.2018. V podanej žalobe poukázala žalobkyňa na odôvodnenie predmetného rozhodnutia Okresného súdu Svidník zo dňa 25.09.2017, č. k. 7C/416/2013-287 a na to, že podľa jej názoru je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a preto požaduje finančné

zadosťučinenie vo výške 1.488,63 eura. Ďalej poukázala na ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoOS). Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 25.09.2017, č. k. 7C/416/2013-287 (ďalej aj rozsudok OS Svidník) zamietol žalobu, ktorú podal žalovaný voči žalobkyni. Žalovaný poukázal, že žalobca v predmetnom prípade nie je osobou, ktorá by úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde (resp. uvedené nemožno preukázať rozsudkom OS Svidník), nakoľko žaloba podaná žalovaným nebola rozsudkom OS Svidník zamietnutá pre porušenie spotrebiteľského práva žalobcu, ale pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného - nepreukázania hodnoverného dôkazu o doručení výzvy spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) žalobcovi pred postúpením pohľadávky (bod 7 rozsudku OS Svidník) a tým nepreukázania naplnenia podmienok, ktoré sú ustanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „ZoB“), v dôsledku čoho súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné, nakoľko žalovanému sa nepodarilo v tomto konaní preukázať platné postúpenie pohľadávky. Žalovaný preto namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie v konaní, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Svidník, žalovaný sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobcu (povinnosti v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB vyplývajú len postupcovi) a navyše ani v rozsudku OS Svidník nebolo takéto porušenie konštatované, keďže OS Svidník konštatoval len nepreukázanie splnenia týchto podmienok (nie ich priame porušenie). Zákonodarca v ustanovení § 3 ods. 5 ZoOS jednoznačne stanovuje, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešne uplatní (čo sa v súdenom prípade nestalo), potom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej ZoOS alebo osobitnými predpismi zodpovedá. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca v konaní nepreukázal, žeby voči žalovanému úspešne na súde uplatnil ochranu svojho porušeného spotrebiteľského práva. Žalovaný tiež nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ohľadom na odôvodnenie rozsudku OS Svidník ani nikdy so žalobcom nebol v zmluvnom vzťahu, ani voči nemu nevlastnil pohľadávku. Týmto subjektom je peňažný ústav poskytujúci úver - teda postupca, ktorý na žalovaného postúpil pohľadávku z úveru, čo však vyhodnotil Okresný súd Svidník ako neplatné postúpenie, keďže žalovaný nepreukázal, žeby postupca (t. j. nie žalovaný) dodržal pri postúpení pohľadávok podmienky, vyžadované zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách (opäť tu žalovaný zdôrazňuje, že v konaní vedenom na Okresom súde Svidník pod sp. zn. 5C/230/2014 nebolo konštatované porušenie týchto podmienok zo strany postupcu, ale len neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného o splnení týchto podmienok). V tejto súvislosti je zároveň nutné dodať, že žalovaný tvrdí (a tvrdil to aj v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/416/2013), že postupca tieto podmienky pred postúpením pohľadávky dodržal avšak nevedel to v súdnom konaní preukázať, keďže postupca nedisponoval doručenkami k výzvam pred postúpením pohľadávky. Žaloba bola v tomto konaní teda zamietnutá pre neunesenie dôkazného bremena, že postupca uvedené podmienky naplnil, a nie pre porušenie spotrebiteľských práv žalobcu. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko žalobca nepreukázal porušenie svojich spotrebiteľských práv zo strany iného subjektu a navyše žalovaný nie je osobou, ktorá by za prípadné porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Žalovaný si len uplatnil odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom (pričom výšku tejto pohľadávky deklaroval postupca v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok). V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcovi žiadna ujma a ani neboli porušené

žiadne spotrebiteľské práva žalobcu a preto nebola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 ZoOS - žalovaný totiž nie je porušiteľom spotrebiteľských práv žalobcu, resp. neexistuje ani žiadny zákonný dôvod na to, aby zodpovedal za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, ako to vyžaduje zákonodarca. Pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 ZoOS je podľa názoru žalovaného nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia, sledovať jeho účel. Zákonodarca podľa názoru žalovaného uvedeným ustanovením nesledoval to, aby dôsledkom akejkoľvek úspešnej obrany spotrebiteľa v spore bol automaticky vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Uvedené by bolo absurdné a navyše celkom jednoznačne v rozpore so základným ústavným právom na súdnu ochranu. Každý si totiž môže pred súdom uplatniť svoje, hoci aj domnelé právo, pričom len súd môže posúdiť, či takéto právo existuje a je potrebné mu poskytnúť ochranu. Na druhú stranu je absurdné, ak by bol ktokoľvek za aplikáciu jeho ústavného práva na súdnu ochranu zo strany súdov sankcionovaný osobitným zadosťučinením pre protistranu. V prípade straty sporu predsa znáša neúspešná strana trovy konania protistrany. Tým zákonodarca zabezpečuje, aby nedochádzalo k zneužívaniu súdov a šikanovaniu iných osôb neustálym uplatňovaním nedôvodných

žalôb. Ak by však súdy začali vykladať ust. § 3 ods. 5 ZoOS tak, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie vzniká spotrebiteľovi pri úspešnej obrane v súdnom konaní, potom jednoznačne upierajú veriteľom (hoci aj domnelým) ich právo na súdnu ochranu a možnosť uplatnenia hoci aj domnelého práva bez rizika, že v prípade prehry v spore budú okrem trov konania protistrán znášať aj absolútne nespravodlivé finančné zadosťučinenie, hoci ich konaním nevznikla protistrane žiadna ujma a ani nedošlo k porušeniu žiadnych spotrebiteľských práv, len k realizácií ústavného práva na súdnu ochranu. Ďalej nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca ako úverový dlžník, si podľa vedomostí žalovaného naďalej neplní svoje zmluvné povinnosti voči postupcovi, t. j. je osobou, ktorá opakovane porušuje svoje povinnosti, na plnenie ktorých sa zmluvne zaviazala. Iniciovaním tohto konania sa žalobkyňa snaží svoje postavenie spotrebiteľa zneužiť a získať tak neoprávnene majetkový prospech. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za takéhoto skutkového stavu podľa názoru žalovaného vedie k narušeniu proporcionality a zneužitiu ochrany, ktorá sa slabšej strane poskytuje, pričom súd by uvedenému podľa názoru žalovaného nemal priznať súdnu ochranu. Žalovaný doplňuje, že iniciovaním tohto konania sa žalobca podľa jeho názoru snaží svoje postavenie spotrebiteľa zneužiť a získať tak neoprávnene majetkový prospech. Uvedené predstavuje podľa názoru žalovaného zjavné zneužitie práva, ktoré v zmysle čl. 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) nepožíva právnu ochranu. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za takéhoto skutkového stavu by podľa názoru žalovaného viedlo k narušeniu proporcionality a zneužitiu ochrany, ktorá sa slabšej strane poskytuje. Žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou má zato, že nie sú splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 ZoOS, pretože nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobkyne, resp. v žiadnom prípade ho nemožno považovať za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedá. Na základe uvedeného žalovaný nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Žalobný návrh navrhol zamietnuť, uplatnil trovy konania.

4) Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 7C/416/2013-287 zo dňa 25.9.2017 žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, proti žalovanejJ. a spol. za účasti osobitného subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, domáhal sa zaplatenia 1.488,63 eura s príslušenstvom. Súd žalobný návrh zamietol, žalovanej strane a osobitnému subjektu priznal nárok na náhradu trov konania (právoplatný 31.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018).

5) V konaní pred súdom a) žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe, primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.488,63 eura odvodzuje od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Svidník z 25.9.2017 sp.zn. 7C/416/2013 ktokrým súd žalobu zamietol v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018 ktorým bol rozsudok Okresného súdu potvrdený. Žalobkyňa nárok odvodzuje od ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi zodpovedá.

Žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní a čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia túto uplatňuje v rozsahu v akom v pôvodnom konaní uplatnil žalovaný ako bezdôvodné obohatenie a v tej časti bol neúspešný, b) žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu, zotrvala na svojej argumentácií - vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 14.10.2019, Ďalej poukázala na ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že žalobkyňa nepreukázala žeby voči žalovanému úspešne uplatnila ochranu porušenia spotrebiteľského práva, žalovaný nie je subjektom, ktorý so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, žalobkyňa nepreukázala porušenie svojich spotrebiteľských práv, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

6) Zistený stav súd právne uzatvára:
7) Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8) Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9) Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka - dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10) Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

11) Podľa § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12) Predmetom konania vo veci bol nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Dané ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho (voči tomu), kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza
právnej normy (ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je, Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

13) Z vykonaného dokazovanie vyplýva, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila

porušenie práva osobitným predpisom na Okresnom súde Svidník, ktorý rozsudkom zo dňa z 25.9.2017 sp.zn. 7C/416/2013 konania (právoplatný 31.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018), žalobný návrh žalobcu o zaplatenie 1.488,63 eura zamietol.

14) Nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenie považoval súd za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 1.488,63 eur za primeranú. Žalobkyňa sa ako spotrebiteľ domáhala ochrany svojich práv v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. z 25.9.2017 sp.zn. 7C/416/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018), pričom v tomto konaní bola úspešná. Rozsudkom vo veci sp. zn. 7C/416/2013 Okresný súd Svidník v bode 37,38 odôvodnenia - zmluvu o postúpení pohľadávok vyhodnotil v nadväznosti na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách tak, že predmetná pohľadávka banky nie je postupiteľná a následne z toho nedostatok aktívnej legitimácie pre konanie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto práve z toho titulu t.j. na základe úspešného uplatnenia porušenia práva v konaní sp. zn. 7C/416/2013, vznikol žalobkyni v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

15) Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd rozhodol o nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1488,63 eur, nakoľko bolo preukázané, že v konaní 7C/416/2013 z 25.9.2017 (právoplatné 31.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018) táto bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa, v konaní bola v celom rozsahu úspešná. Žalovaná si v pôvodnom konaní

vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/416/2013 voči žalobkyni uplatnila zaplatenie sumy 1488,63 eura s príslušenstvom. Okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/416/2013 bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol v bode 37 odôvodnenia vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaní zatvorili dňa 6.2.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620674962, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Z výzvy zo dňa 15.6.2010 (č.l. 66 spisu)/ súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, ako veriteľ pohľadávky vzniknutej z vyššie uvedenej zmluvy, oznámil dlžníkom, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.5.2010 vo výške 1 024,34 eura s príslušenstvom. Vyzval ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. 38. Citované ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách však umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto 2 peňažnému záväzku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná / postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané/, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovaným v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu na to, či sa jedná o splatné alebo nesplatné pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal, predložil síce výzvu adresovanú žalovaným, avšak nepredložil hodnoverný dôkaz o tom, že takáto výzva bola žalovaným doručená, ba ani to, že bola odoslaná. Žalobca nepreukázal, že sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala, preto súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať. Je teda zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie

takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Ani po vrátení veci žalobca v konaní nepreukázal podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle § 98 ods. 2 zákona o bankách, preto súd v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.“: citovane´ ustanovenie § 92 ods.8 za ´kona o banka´ch vsˇak umozˇnˇuje banke postu´pitˇ pi´somnou zmluvou inej osobe, ktora´ nie je bankou za predpokladu doručˇenia pi´somnej vy´zvy klientovi banky a po tom, cˇo je dlhsˇie ako 90 kalenda´rnych dni´ v omesˇkani´ so splneni´m cˇo len cˇasti svojho penˇazˇne´ho za´va¨zku pohlˇada´vku zodpovedaju ´cu tomuto penˇazˇne´mu za´va¨zku. V zmysle citovane´ho ustanovenia predpokladom postupitelˇnosti pohlˇada´vky banky na inu´ osobu je, aby bol ohlˇadom tejto pohlˇada´vky klient v omesˇkani´ aspon˘ 90 dni´ a aby ho banka na jej splnenie pi´somne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie su´ splnene´, pohlˇada ´vka banky nie je postupitelˇna´, pretozˇe tomu bra´ni ustanovenie § 525 ods.1 Obcˇianskeho za´konni ´ka. Ak urcˇita´ pohlˇada´vka nie je postupitelˇna´ (postu´penie je objekti´vne nepri´pustne´, zaka´zane ´), potom jej postu´penie je svojim obsahom a u´cˇelom v priamom rozpore so za´konom a je neplatne ´ podlˇa § 39 Obcˇianskeho za´konni´ka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postu´peni´, ale aj vocˇi dlzˇni´kovi. Zˇalobca nepreuka´zal doručˇenie pi´somnej vy´zvy zˇalovane´mu v su´lade s § 92 ods. 8 za´kona o banka´ch, a preto je postu´penie pohlˇada´vky z banky na zˇalobcu neplatne´ a to bez ohlˇadu na to, cˇi sa jedna´ o splatne´ alebo nesplatne´ pohľada´vky. Zˇalobca tu´to skutocˇnostˇ do skoncˇenia dokazovania nepreuka´zal, teda nepreuka´zal ani existenciu predmetnej vy´zvy od jeho pra ´vneho predchodcu a jej doručˇenie do dispozicˇnej sfe´ry zˇalovanej. Zˇalobca nepreuka´zal, zˇe sa taka´to listina do dispozicˇnej sfe´ry dlzˇni´ka dostala, preto su´d vycha´dzal z toho, zˇe nebola splnena´ podmienka nevyhnutna´ pre platnostˇ postu´penia pohlˇada´vky bankou. Je teda zrejmé, že žalobcanie je v danej věci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto zˇaloby. Bez platne´ho postu´penia splatne ´ho za´va¨zku niet totizˇ na strane zˇalobcu akti´vnej legitima´cie uplatnˇovatˇ bankovu´ pohlˇada´vku. Nedostatok akti´vnej vecnej legitima´cie zˇalobcu je vzˇdy do^vodom pre zamietnutie zˇaloby. Z uvedeny ´ch do^vodov su´d vo vy´roku I. rozsudku zˇalobu zamietol.“ Sud prvej inštancie poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/136/2017, z 26.6.2018, „Odvolaci´ su´d k dˇalsˇej z odvolaci´ch na´mietok uva´dza, zˇe cˇo sa ty´ka u´spesˇne´ho uplatnenia porusˇenia pra´va alebo povinnosti ako

predpokladu pre priznanie pra´va na primerane´ financˇne´ zadostˇucˇinenie, tento je naplneny´ nielen vtedy, ak si spotrebitelˇ uplatni´ porusˇenie pra´va alebo povinnosti zˇalobou proti doda´vatelˇovi, ale aj vtedy, ak tak urobi´ v ra´mci svojej obrany proti uplatnene´mu na´roku. Vo vztˇahu k na´mietke nedostatku pasi´vnej legitima´cie treba uviestˇ, zˇe v po^vodnom konani´ vedenom na Okresnom su ´de Svidni´k pod sp. zn. 3C/272/2013 si zˇalobca (v tomto konani´ zˇalovany´) uplatnil proti zˇalovany ´m (v tomto konani´ zˇalobcom) zaplatenie sumy 1.508,48 eurs s pri´sl. Bez aky´chkolˇvek pochybnosti ´ v tomto po^vodnom konani´ vystupovali terajsˇi´ zˇalobcovia ako spotrebitelia. V po^vodnom konani´ zˇalobca (teraz zˇalovany´) si uplatnˇoval pra´va z neplatnej zmluvy o postu´peni´ pohlˇada´vky. Ak teda zˇalovany´ v po^vodnom konani´ vyzˇadoval plnenie od spotrebitelˇov v rozsahu, ktory´ by bol zalozˇeny´ platnou zmluvou o postu´peni´ pohlˇada´vky, pricˇom k platne´mu postu´peniu pohlˇada´vky nedosˇlo, zo strany zˇalovane´ho ako obchodni´ka s pohlˇada´vkami je toto konanie konani´m v rozpore s odbornou starostlivostˇou (§ 2 pi´sm. u/ za´kona cˇ. 250/2007 Z.z.), kedˇzˇe pravidla´ postu´penia pohlˇada´vky poznatˇ musi´ a rovnako to mozˇno povazˇovatˇ za nekalú obchodnu´ praktiku (§ 8 ods. 1 pi´sm. d/ za ´kona cˇ. 250/2007 Z.z.). Nemozˇno sa preto stotozˇnitˇ s odvolacou na´mietkou zˇalovane´ho, podlˇa ktorej, kedˇzˇe nikdy nebol vlastni´kom pohlˇada´vky vocˇi zˇalobcom, nemozˇno ho v zˇiadnom pri´pade povazˇovatˇ za osobu, ktora´ by za porusˇenie spotrebitelˇske´ho pra´va zˇalobcov zodpovedala. Možno uzavrieť, že žalovaný je v tomto konaní pasívne legitimovaný, kdeže podaním žaloby proti žalobcom v pôvodnom konaní došlo k porušeniu práv a povinnosti (vyššie citovaných ustanovených v zákone č. 250/2007 Z.z.). Žalovaný vyvolaním súdneho konania nie nevýznamnou mierou participoval na zásahu do práv žalobcov, ktoré pre neho skončilo neúspechom v dôsledku nerešpektovania kritérií postúpenia bankovej pohľadávky (§ 92 ods. 8 ZOB). 31. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovení § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalobkyňa žalobný návrh právne odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebitelˇ, ktory´ na su´de u´spesˇne uplatni´ porusˇenie pra´va alebo povinnosti ustanovenej ty´mto za´konom a osobitny´mi predpismi, ma´ pra´vo na primerane´ financˇne´ zadostˇucˇinenie od toho, kto za porusˇenie pra´va alebo povinnosti ustanovenej ty´mto za´konom a osobitny´mi predpismi zodpoveda ´“, ustanovením § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o

ochrane spotrebiteľa: „Preda´vaju´ci nesmie upieratˇ spotrebitelˇovi pra´va podlˇa § 3.“ Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nutená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalobkyňa ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1488,63 eur.
16) Nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný a suma 1488,63 eur predstavuje primerané finančné zadosťučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť jej ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadosťučinenia bolo rozhodnutie tunajšieho súdu (7C/416/2013 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súldu), ktorým bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne zo strany obchodníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu, preto priznal sumu 1488,63 eura. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany v nedostatku pasívnej legitimácie, avšak titulom zmluvy o postúpení pohľadávky z takéhoto vzťahu právo uplatnil, pričom porušenie práva spotrebiteľa bolo v rozhodnutí sp. zn. 7C/416/2013 zo dňa z 25.9.2017 (právoplatné 31.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018), neobstojí ani námietka, že žalovaný nemohol porušiť žiadne právo žalobkyne, nakoľko vo veci bolo rozhodnuté spôsobom ako je uvedené. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa rozsudkom zo dňa 25.9.2017, sp. zn. 7C/416/2013 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu preukázala titul na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu uplatneného nároku spôsobom ako je vyššie deklarované. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bola úspešná bolo spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľke ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať

v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami spôsobom a to ani v prípade zmlúv o postúpení pohľadávok pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade žalobkyne zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedá predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadosťučinenia. Neobstojí ani námietka, že žalovaná strana vstúpila do predmetného právneho vzťahu titulom zmluvy o postúpení pohľadávok, nakoľko dodržiavanie práv spotrebiteľa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), zároveň podľa ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

17) Súd prvej inštancie doplňuje, že nárok žalobkyne posúdil v súlade s ochranou spotrebiteľa, ako slabšej strany v konaní, preto je smutné, ak žalovaná strana vo vzťahu k žalobkyni okrem iného namieta jej postup, že toto požaduje vo výške 1488,63 eur, žalobkyni nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala primerané finančné zadosťučinenie, teda žalovanou stranou napadaný stav súd prvej inštancie posúdil a konštatuje, ak žalovaná strana má výhrady voči žalobnému návrhu, resp. celému procesnému postupu žalobkyne vôbec v konaní (bod 1 odôvodnenia) aj teraz v tomto konaní tak z toho vyplýva, že žalovaná strana zrejme považuje za obvykle, svoj postup na vymoženie sumy 1488,63 eura titulom nepostupiteľnej pohľadávky banky a na základe tejto sa chcela bezdôvodné

obohatiť, teda tento stav vedome a priamo vyvolala žalovaná strana, pričom už v štádiu vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky táto mala prinajmenšom vedomosť (§ 3 Občianskeho zákonníka) na konanie v súlade s dobrými mravmi, aj napriek tomu konala tak, žalobkyňa bola vystavená psychickému stresu byť účastná v konaní proti silnejšej stránke, preto súd prvej inštancie z už uvedených dôvodov sumu 1488,63 eur považuje za primeranú (recipročnú uplatneného titulu). Žalobkyňa uplatnila nárok primeraného finančného zadosťučinenia spôsobom upravujúcim v § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, žalovaná strana bola si vedomá existencie tohto ustanovenia, aj napriek tomu konala ako konala, preto procesný postup žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenia je dôvodný a daný, priznané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia žalovanej strany je primerané a toto má zároveň odradzovať žalovaného aby do budúcna sa takého konania dopúšťal.

18) Súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného uvedenými vo vyjadrení (bod 3 odôvodnenia). Tvrdenie, že „žalobkynii finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie“ súd nepovažoval za dôvodné. Vykonaným dokazovaním, bolo jednoznačne preukázané, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol uplatnený v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, z titulu úspešného uplatnenia práva na zaplatenie 1488,63 eura, kde žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľa v konaní bol úspešná, tento stav žalovaná strana nepopiera.

19) Súd prvej inštancie k žalobnému nároku žalobkyne doplňuje, že zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva pre úspešnosť priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, aby porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované (deklarované) samostatným výrokom v súdnom rozhodnutí vo veci samej, titulom ktorého sa žalobca domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenie žalobou na civilnom súde. Povinnosť deklarovať porušenie práva spotrebiteľa samostatným výrokom nie je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne (výslovne) daná, preto je nutné danú právnu normu vykladať rozširujúco (extenzívne) a samotnú dikciu právnej normy „na súde úspešne uplatnenie porušenia práva a povinnosti“ v každej konkrétnej veci individuálne. Právo, respektíve nárok na primerané finančné zadosťučinenie (v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) ma spotrebiteľ voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom zodpovedá.

20) Preto na základe toho bolo potrebné vo veci takto rozhodnúť.

21) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto súd jej priznal náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Žalovaná strana bola v konaní neuspešná, preto znáša tieto náklady trov konania.

25) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa

výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

26) V danej veci bola žalobkyňa v zmysle § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb., ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva podľa osobitného predpisu (zákon. č. 250/2007 Z.z.) oslobodená od poplatku za podanie žaloby, pričom v konaní bola úspešná. Pretože žalobkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov a v konaní úspešná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby na súd v sume 89,00 eur. Poplatok bol stanovený podľa položky číslo 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch, ako 6 % z hodnoty predmetu sporu (6 % z hodnoty sporu 1488,63 eur = 89,00 eur). Žalovanej strane bola uložená povinnosť tento zaplatiť platobným predpisom výrokom číslo III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli slnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dni od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za
následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho
právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a)sa týkajú procesných podmienok, b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho
podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.